

ASRİ ÇUBUKÇU BEY HOCAM

MUSTAFA AĞIRMAN
PROF. DR.
ATATÜRK Ü. İLAHİYAT FAK.

1 964 yılından beri tanıdığım Prof. Dr. Asri Çubukçu hocam, 21 Mayıs 2019 Salı günü vefat etti. Hocamızı, 22 Mayıs Çarşamba günü ikindi namazından sonra kıldığımız cenaze namazının ardından Bayburt Asrî mezarlığına defnettik. Cenaze namazında ve mezarlıkta kalabalık bir cemaat vardı. Öğrencileri, mesai arkadaşları, sevenleri ve dostları oradaydı. İkinci namazından önce Bayburt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nasrullah Hacımüftüoğlu, cenazenin kaldırılacağı Bayburt Yeni Cami’de vaaz etti. İkinci namazından sonra hocamızın çok sevdiği öğrencisi ve Bayburt Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Selçuk Coşkun ile hocamızın Erzurum Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mesai arkadaşı ve şu anda Bayburt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı olan Prof. Dr. Nasrullah Hacımüftüoğlu veciz birer konuşma yaptılar. İkisinden de Allah razı olsun, hocamızı çok güzel anlattılar. Mezarlıkta Erzurum ve Bayburt İlahiyat Fakültelerinin Kur’ân-ı Kerîm hocalarının okuduğu Yâsin-i Şerîf ve kısa sûrelerin ardından eski Bayburt müftüsü ve aynı zamanda hocamızın Erzurum Atatürk Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi’nden öğrencisi Peyami Güngör hocanın yaptığı duanın ardından merhum hocamızı Yüce Allah’ın rahmetine tevdi edip, mezarlıktan ayrıldık. Mezarlık çıkışında hocamızın çok sevdiği iki oğlu İhsan ve Tayyib beylere ve yakınlarına başsağlığı dileklerimizi ilettikten sonra Bayburtlu dostlarımızın “iftara kalın!” ısrarlarına rağmen Erzurum’a döndük. Çünkü teravîh öncesi ve sonrası programlarımız vardı.

Bilindiği üzere, Bayburt’ta her mahallenin bir taziye evi vardır. Hocamızın taziyesi hem Karasakal Mahallesi’ndeki taziye evinde hem de Atatürk Üniversitesi lojmanları içindeki Hoca Ahmed Yesevî Camii’nin altındaki mekânda

gerçekleştirildi. Merhum hocamızın doktora öğrencisi Prof. Dr. M. Hanefi Palabıyık ve çok yakın arkadaşlarından Prof. Dr. Naci Okçu, taziye mekânından ayrılmadılar; oğulları ve damatları ile birlikte taziye evinde hazır bulundular. Ben ise ayrıca hocamızın evine uğrayarak sevgili evlatları, damatları, kayın biraderi Muzaffer Kolağasıoğlu ve özellikle muhtereme hanımefendiye taziye dileklerimi ilettim. Teravîh öncesi uğradığım evde Kur'ân-ı Kerîm okurken çok duygulandım, gözyaşlarımı tutamadım. Elli beş senelik hâtıraları yâd ederek hep beraber ağladık. Hanımefendiye ve evlâdına sabr-ı cemil diledikten sonra teravîh namazına gittim. Hocamızın hayatta iken namazlarını kıldığı Hoca Ahmet Yesevi Camii'nde kendisine namazdan sonra dua ettim.

Asri Bey hocam fakültede mesai arkadaşları arasında 'Asri Abi', öğrenciler arasında da 'Asri Baba' olarak bilinir ve öyle tanınırdı. O, gerçekten bir baba ve gerçekten bir ağabey idi. Ben kendisini elli beş seneden beri tanıyan, hem bir öğrencisi ve hem de bir mesai arkadaşı olarak bu iki unvanın kendisine çok yakıştığını gönül rahatlığıyla ifade edebilirim. Biz öğrencileri Erzurum'dan cenazeye giderken yol boyunca onun babalığından ve ağabeyliğinden söz ettik. Doç. Dr. Mehmet Göktaş'ın kullandığı arabada ben, Prof. Dr. Osman Gürbüz ve Doç. Dr. İsmail Altun, mübarek Ramazan günü hocamızı hayırla yâd ederek, ona karşı son görevimizi yerine getirmek için Bayburt'a gidip geldik. Yol boyunca konuştuklarımızı siz değerli okuyucularım için şöyle özetleyebilirim:

Asri Bey hocam, beş vakit namazını camide, cemaat ile kılardı. Fakültede onu ders saatinde ders verdiği sınıfta, namaz vakti fakülte mescidinde, diğer zamanlarda da odasında kitap okurken veya ziyaretine gelenlerle çay içip sohbet ederken görebilirdiniz. Mesai saatleri içindeki namazlarını fakülte mescidinde, mesai saatleri dışındaki namazlarını da lojmanlar içindeki Hoca Ahmed Yesevi Camii'nde kıldığına hep şahit olmuşumdur.

Değerli meslektaşlarım! Asri Bey hocam, çoğunuzun bildiği gibi tam bir gönül adamıydı; sözü, sohbeti güzel idi. Bayburt'tan, Erzurum Lisesi'nden ve daha çok da Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden hâtıralar anlatırdı. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin bizim görmeye yetişemediğimiz emektar hocalarını Asri Bey hocamızdan defalarca dinleyerek sanki bizzat tanımış gibi olduk. Hocamız, odasının kapısını kapatmazdı, devamlı açık tutardı. Ziyaretçisi çok olurdu. Çaycının ifadesine göre en çok çayı o ikram ederdi. Hocam çok cömertti. Asistanlığım zamanlarında Müslümanların yurt içi ve yurt dışı sıkıntılarına destek olmak için yardım toplama işlerini

ben yürütürdüm. En fazla yardım yapanların başında hocam gelirdi ve bu maddî desteklerinin duyulmasını da istemezdi.

Asri Bey hocam, çok okurdu, çok yönlü okurdu. “Hocam, gece-gündüz devamlı okuyorsunuz, hiç yazmıyorsunuz, ne zaman yazacaksınız” diyenlere latife olarak “Yüce Allah, Kur’ân-ı Kerîm’de “ikra’=oku!” diyor, “üktüb=yaz!” demiyor, ben de bu sebepten dolayı devamlı okuyorum.” derdi. Hocamız, gerçekten iyi bir okuyucu olmakla birlikte yazanları takdir eder, “Bu yazıların okunması lazım, ben de onu yapıyorum” diye latife ederdi.

Erzurum Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’ne intisap ettiğim 1985 yılının Şubat ayında fakülteden otuz kişilik bir grupla Orta Doğu seyahati ve umre ziyareti için yola çıktık. Bu, Suriye, Ürdün, Suudi Arabistan, Kuveyt ve Irak’ı içine alan bir yolculuk idi. Erzurum’dan kiraladığımız bir otobüsle bir ay süren seyahatimizde beraber olduğumuz hocalarımızdan birkaçı rahmetli oldu. Hatırlayabildiğim kadarıyla Yunus Kaya hocamız vefat etti. Doç. Dr. Ruhi Özcan hocamız vefat etti. Prof. Dr. Hüseyin Avni Çelik hocamız vefat etti. Prof. Dr. İbrahim Canan hocamız vefat etti. Prof. Dr. Mevlüt Özler kardeşimiz vefat etti. Bunlar içinde en son rahmetli olan da Asri Bey hocamız oldu. Çok iyi tanıdığımı zannettiğim Asri Bey hocamı bu yolculukta daha yakından tanıma fırsatı buldum. Yolculuğun verdiği sıkıntılara aldırış etmeyen, kimseyi kırmayan, nezaketinden ve olgunluğundan taviz vermeyen, arkadaşının menfaatini kendi menfaatine tercih eden, elinde olanı çevresi ile paylaşan iyi bir yol arkadaşı olarak tanıdım onu. Haremeyn’deki edepli tavırları, huşû ve hudûu halen gözümün önündedir.

O, şimdi çok sevdiği Hz. Peygamber (sas) ve onun ashabına kavuştu. Zaten insan da dünyada bunun için yaşar. Bunu elde edenlerin arkasından ağıt yakmak değil, gıpta etmek gerekir. Hocam, biz size her daim gıpta ediyoruz, rahmetle şükranla yâd ediyoruz.

Ruhun şâd, mekânın cennet olsun!

